

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 5. Ferdinandus II. Romanorum Imperator electus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](#)

§. V.

Sæc. XVII.
A. C. 1619.*Ferdinandus II. Romanorum Imperator electus.*

Instabat tandem tempus, quo Imperiale Collegium suffragiis suis nominaturum esset Romanorum Regem: postquam igitur Saxonici & Brandenburgici Electorum Oratores hanc electionem maturare jussi erant, Ferdinando Regi significatum, ut die nona Augusti Senatus populusque Francofordiensis in Curia pro more fidei Sacramentum Electorali Collegio praestaret, & Magistratus omnes peregrinos urbe edere juberet: quo facto die decima septima Augusti, qui fastis nostris vigesimus octavus est, S. R. Imperii Electores unacum Ferdinandō Rege ad Templum Sancti Bartholomaei processerunt, peractisque in choro Sacris, Ferdinandū unaomnes, Saxone ad partes etiam ejusdem accedente, in Romanorum Regem & designatum Cæsarem renuntiarunt, excepto Friderico Palatino, qui per Solmensem Comitem suffragium suum Maximiliano Bavariæ Duci conferre intenderat, non tam ex affectu erga eundem, quam ut Catholicos collideret, dimotoque Ferdinandō, Austriacorum Imperatorum seriem

Hist. Eccles. Tom. LVI.

X

in-

Sæc. XVII. interrumperet, si tamen, addebat, ma.
A.C. 1619. jora suffragia aut Regem Ferdinandum,
 aut Archiducem designent, atque e re Imperii visum sit, ut dignitas Imperialis di-
 tius absque imminutione liberæ electionis in
 una domo persistat, non sunt mihi privata
invidendi illis rationes, sed omnem obser-
 vantiam ejus declarabo: Quantum vero
 Palatini animus ab hoc proposito alienus fuerit, mox sua in Ferdinandum
Blanc. Hist. rebellio prodidit. Ceterum neo-ele-
de Bavier. Etus Rex firmata juramento consueto
 t. 4. p. 72. capitulatione, allatisque Aquisgrano
 & Norimberga Imperii insignibus coro-
 natus, die nona Septembris Archiepi-
 scopi Moguntini manu inunctus, & con-
 secratus est, gratulantibus ei hanc di-
 gnitatem omnibus probis, vehementer
 autem lamentante Camerario Calvinista,
 & rebellibus Bohemis. Porro Fer-
 dinandus præter consuetos, ut vocant,
 capitulationis suæ articulos omnium
 primus jurare cogebatur, quod Imperii
 Vicarios in sua jurisdictione turbare,
 hujusque dignitatis jura in controver-
 siam trahere nolit, nullosque præter
 Principes, Comites, & Barones in Ger-
 mania natos & enutritos, necnon in
 Imperialibus Constitutionibus versatos
 ad Consilium Aulicum assumere velit.
 Tam acceptam hanc electionem habe-
 bat Pontifex, ut Moguntino concede-
 ret

ret in subsidium sexaginta millia aureo- Sæc. XVII.
rum pro conscribendis aliquot legio- A. C. 1619.
nibus a suis Ecclesiasticis exigenda.

§. VI.

*Fridericus V. Palatinus Elector a se-
ditiosis in Bohemiæ Regem
electus.*

Comperta Ferdinandi evetione ad Cæ- Struv. Pe-
sareæ dignitatis fastigium rebelles riod. 10.
Bohemi, id quod jam pridem animis /ect. 9.
volutabant, tunc vel maxime in opus
deducere moliebantur, instigante po-
tissimum Achatio Dona, qui Ferdinandi
Regis abdicationem, novique Regis
suffectionem ardentiusurgebat: Id fa-
cile persuaderi poterat illis, quibus
sub Religionis obtentu Austriacam Do-
mum pellere, fidemque Catholicam ex-
scindere constitutum erat. Igitur die
undetrigesima Augusti habitu Ordi-
num conventu Ferdinandum ejurarunt,
ac de novo Rege nominando egerunt.
Haud ultra proponebant Maximilianum
Bavariæ Ducem, quem ab inquis hisce
consiliis longe alienum noverant: No-
minabant quidem Saxoniæ Electorem,
verum potissimi eundem, eoquod Cæ-
sar in fide, & justitiæ tutela obfirma-
tus esset, contempserunt; Daniæ quo- Laur. Ausfr.
que Regem, nonnulli ideo tantum no- l. 3. p. 146.